

سه شنبه 23 مرداد 1397 - 1 ذی الحجه 1439 - 14 آگوست 2018

اعلام استقلال بحرین از ایران (1350 ش)

اعلام استقلال بحرین از ایران (1350 ش)

جزیره بحرین واقع در جنوب خلیج فارس، در اوایل دوران قاجار تحت نظر ایران اداره می‌شد ولی پس از چند سال، انگلیسی‌ها به بهانه اینکه ایران فاقد نیروی دریایی است، طی قراردادی با قاجار، حفظ امنیت خلیج فارس و بحرین برعهده نیروی دریایی بریتانیا گذاشته شد. این حاکمیت که بیش از یکصد و پنجاه سال به طول انجامید، بعدها به طور مکرر مورد مخالفت دولت‌های وقت ایران واقع می‌گردید ولی هر بار به نحوی با شکست مواجه می‌شد. در نهایت وقتی که ایران در سال 1336 ش در لایحه تقسیمات کشوری، بحرین را استان چهاردهم ایران اعلام کرد، موجی از مخالفت در کشورهای عربی را برانگیخت. در این میان شاه که نمی‌خواست حمایت کشورهای عربی را از دست بدهد و ضمناً برای اینکه بتواند حاکمیت ایران نسبت جزایر دیگر خلیج فارس از قبیل تنب کوچک و تنب بزرگ و ابوموسی را تثبیت کند، یکباره و به طور ناگهانی، تصمیم خود را مبنی بر چشم‌پوشی از ادعاهای دیرینه ایران به بحرین اعلام نمود و پس از آن، دولت، میانجی‌گری دبیر کل سازمان ملل را در این مسأله تقاضا کرد. بنابراین در 21 اردیبهشت 1349 ش برابر 11 می 1970 م شورای امنیت براساس گزارش هیئت اعزامی به بحرین مبنی بر تمایل اکثریت قاطع اهالی بحرین به استقلال، قطعنامه‌ای صادر کرد که مفاد آن قطعنامه مبنی بر لزوم استقلال بحرین، در 24 اردیبهشت آن سال به تصویب مجلس شورای ملی ایران رسید. هنوز استقلال بحرین رسماً اعلام نشده بود که هیئت حسن نیت ایرانی راهی بحرین شد و هیئتی نیز از آنجا به ایران آمد. سرانجام این جزیره مهم و استراتژیک و سرشار از منابع انرژی در 23 مرداد 1350 ش اعلام استقلال کرد و ایران نخستین کشوری بود که یک ساعت پس از اعلام استقلال، آن کشور را به رسمیت شناخت.

ارسال نامه "صدام حسین" حاکم عراق به حجت‌الاسلام "هاشمی رفسنجانی" رئیس جمهور ایران (1369 ش)
پس از قبول قطعنامه 598 توسط ایران و شروع آتش‌بس، صدام حسین رئیس جمهور منفور عراق پس از آن که کشور کویت را به اشغال خود درآورد و خود را در برابر تهدیدات جدیدی از سوی قدرت‌های غربی حس می‌کرد، در تاریخ 23 مرداد 14 (1369 آوریل 1990)، ششمین نامه‌اش را برای حجت‌الاسلام هاشمی رفسنجانی رئیس وقت جمهوری اسلامی ایران ارسال کرد و بر پذیرش کامل و بدون قید و شرط مفاد قرارداد 1975 الجزایر تأکید نمود. در این نامه خطاب به رئیس‌جمهور ایران آمده است: "با این تصمیم ما، دیگر همه چیز روشن شده و به این ترتیب همه آنچه را که می‌خواستید و بر آن تکیه می‌کردید تحقق می‌یابد و دیگر اقدامی جز مبادله اسرا باقی نمی‌ماند." این عمل صدام حسین یک پیروزی بزرگ سیاسی و نظامی برای ایران بود. پس از پنج روز، نیروهای عراقی به مرزهای بین‌المللی عقب‌نشینی کردند. به دنبال عقب‌نشینی نیروهای عراق از اراضی ایران، هیئتی تحت عنوان "هیأت نظارت بر عقب‌نشینی و نصب علایم مرزی" تشکیل شد. وظیفه این هیئت، نظارت بر عقب‌نشینی کامل نیروهای عراقی، پاک‌سازی میادین مین، تعیین محل و نصب میله‌های مرزی جدید بر اساس عهدنامه 1975 م بود. بدین ترتیب، پس از تماس‌ها و مذاکرات و تبادل ده نامه بین رؤسای جمهوری دو طرف در طی چهار ماه، مقدمات و تسهیلات لازم جهت ورود به مرحله جدید، یعنی عادی سازی روابط دو طرف، به نحو کاملاً مساعدی فراهم شد.

ازدواج امیرالمؤمنین امام علی(ع) و حضرت فاطمه(س)؛ زهرا(س)(2 ق)

خواستگاران بسیاری از شخصیت‌های بزرگ صدر اسلام، حضرت زهرا(س) را برای همسری خود، از پیامبر اکرم(ص) خواستگاری کردند. اما پیامبر(ص) به هیچ یک از آن‌ها پاسخ مثبت نداد و از ایشان روی برمی‌گردانید. تا این که امام علی(ع) به محضر پیامبر(ص) آمد و خواستگاری نمود. پیامبر فرمود: یا علی! پیش از تو کسانی از فاطمه خواستگاری کرده‌اند و او در همه، اظهار کراهت کرده است. اما تو منتظر باش تا برگردم. رسول الله به اطاق حضرت زهرا رفت و فرمود: فاطمه جان، علی بن ابی‌طالب کسی است که قرابت و فضل و اسلام او را شناخته‌ای. من از پروردگارم خواسته‌ام، تو را به بهترین و محبوب‌ترین خلقش تزویج کند. حال، علی از تو خواستگاری می‌کند. نظرت چیست. فاطمه ساکت شد ولی روی برگردانید و رسول الله در قیافه‌ای فاطمه، نارضایتی احساس نکرد. آنگاه حضرت به پاخاست و فرمود: الله اکبر. سکوت فاطمه حاکی از رضایت اوست. در این هنگام جبرئیل نازل شد و گفت: یا رسول الله! فاطمه را به علی تزویج کن. خدا، فاطمه را برای علی و علی را برای فاطمه پسندیده است، آنگاه آن حضرت، فاطمه را به علی تزویج کرد. بعد از تهیه‌ی مقدمات، آن دو بزرگوار با هم ازدواج کردند. مهریه حضرت زهرا (س) 500 درهم بود که علی (ع) با نیمی از آن برای خانه جهاز خرید. پیامبر در این باره فرموده است: من فاطمه را به ازدواج علی(ع) در نیاوردم مگر آن هنگام که خدا، آن را به من فرمان داد. بدین ترتیب، نور

تولد "ابن ابی‌الحدید" دانشمند و مورخ بزرگ مسلمان (586 ق)

ابوحامد عبدالحمید بن محمد مدائنی، معروف به ابن ابی‌الحدید معتزلی، از بزرگان علمای معتزله، فقیه، اصولی، حکیم، متکلم، شاعر و کاتب می‌باشد. شرح نهج البلاغه؛ ی او که شهره؛ ی عام و خاص است، حاکی از مودت و دوستی وی نسبت به امیرالمؤمنین (ع) و خانواده؛ ی رسالت (ص) می‌باشد. این اثر از کتب مهم و معتبر ادبی، تاریخی و کلامی است و از همان زمان تالیفش شهرت یافته و محل مراجعه و استفاده؛ ی دانشمندان قرار گرفته است. ابن ابی‌الحدید در مدائن به دنیا آمد و در سال 656 ق در هفتاد سالگی در بغداد وفات یافت. شرح یاقوت ابن نوبخت، شرح مَحْصَل فخر رازی و القصاصُ السَّبع فی مدح سَیدنا علی (ع) از دیگر آثار اوست. تولد "لئوناردو داوینچی" نقاش، هنرمند و مبتکر نامدار ایتالیایی (1452م)

لئوناردو داوینچی، هنرمند شهیر ایتالیایی در 14 اوت 1452م در روستای وینچی در نزدیکی شهر فلورانس ایتالیا به دنیا آمد. وی از آغاز جوانی به مطالعه در طبیعت علاقه داشت و پس از چندی به فراگیری هنر نقاشی و مجسمه؛ ی سازی پرداخت. داوینچی سپس راهی میلان شد و به خلق آثار هنری و ساختن و اختراع وسایل مکانیکی مشغول شد. او چند سالی نیز در فرانسه زندگی کرد و کارهای هنری و علمی خود را ادامه داد. داوینچی علاوه بر نقاشی و مجسمه؛ ی سازی، در رشته؛ ی های ریاضی، مهندسی راه و ساختمان، ستاره؛ ی شناسی، زمین؛ ی شناسی، کالبدشناسی و هواشناسی استاد بود و اختراعات متعددی در هر زمینه انجام داد. وی در یادداشت؛ ی های روزانه خود طرح؛ ی های جالبی از زیر دریایی، تانک جنگی، لباس غواصی، چتر نجات، رطوبت؛ ی سنج، بالگرد و کیلومتر شمار و... کشید که بسیاری از آن؛ ی ها، راهنمایی برای ساخت این وسایل در سال؛ ی ها و قرن؛ ی های بعدی گردید. با اینکه داوینچی در قرون وسطی زندگی می؛ ی کرد، اما اختراعات، اکتشافات و نوآوری؛ ی هایش، وی را در زمره پیش؛ ی گامان رُئسانس قرار داده است. اختراعات و اکتشافات او به قدری زیاد است که باعث حیرت انسان می؛ ی گردد. داوینچی در علم و هنر از هم؛ ی عصران خود، ده؛ ی ها و گاهی صدها سال پیش افتاده بود و به جایی رسید که با مردم قرن بیستم، فاصله چندانی نداشت. داوینچی هنرمند بزرگی بود که آثارش را با نبوغ و آینده؛ ی نگری ژرفی به وجود می؛ ی آورد. از وی آثار بسیاری برجای مانده که تابلوهای شام آخر و لبخند ژوکوئد (مونالیزا) شهرتی جهانی دارند. هم؛ ی چنین ساختمان کلیسای جامع میلان، از آثار برجسته معماری اوست. لئوناردو داوینچی سرانجام در دوم ماه مه 1519م در 67 سالگی درگذشت. به نور رسید و صدیقه؛ ی طاهره به منزل حضرت علی (ع) قدم گذاشت تا از آن وصلت مبارک، دو سید جوانان اهل بهشت و زینبیین و پس از آنها ائمه؛ ی اطهار و راهنمایان توحید، قدم به دنیا گذارند و ظلمت جهان را منور فرمایند.